

canem appellauit dicens: **N**ō est bonū pa-  
nem filiorū mittere canib⁹. At illa que no-  
uerat iniquitatē suā pñciare: et curā gere-  
re p peccato suo: nō negauit quod veritas  
dixit: sed misericordiam cōfessā pot⁹ impetra-  
uit: curā gerens p pctō suo. Nam et curari  
petiuerat filiā suam: fortassis in filia signifi-  
cans vitā suam. Psalmū ergo totū quātū  
possumus: dū cōsideramus et ptractamus  
aduertite. Assit domin⁹ cordib⁹ nostris: vt  
salubriter hic inueniam⁹ voces nostras: et  
quō inuenerim⁹ pferamus: nec difficulter  
inueniēdo: nec imperite pferendo.

**T**itulus eius est. **Psalmus ipsi  
Dauid in recordatione sabbati.**

**Q**uerimus que nobis scripta sunt de  
sancto Dauid ppheta: ex cui⁹ semi-  
ne donū noster Iesus christus scdm car-  
nē: et inter bona que de illo nobis nota sūt  
p scripturas: nō inuenimus eū aliqñ recor-  
datum sabbati. Quid. n. ita recordaretur  
scdm illā obseruationē iudeorū qua obser-  
uabant sabbatū: Quid ita recordaremur  
qđ inter septem dies necessario veniebat:  
Obseruādū ergo erat: nō sic recordandū.  
**N**ēo aut recordat nisi qđ in pñtia nō ē po-  
siti (verbi grā) In hac ciuitate recordari  
carthaginē vbi fuisti aliqñ: et hodierno die  
recordari besternū diē: vlporiani: vlpue-  
libet anteriorē: et aliqđ factū tuū qđ iā feci-  
sti: aut vbi fuisti: vel cui rei infuisti. Quid  
sibi vult ista recordatio sabbati sres mei:  
Que anima sic recordat sabbatū: Quod  
est hoc sabbatū: Cū genuit eū recordat.  
Et cū psalmus legeret audisti: et modo cū  
retererimus audiet: quāt⁹ sit meror: quā-  
tus gemitus: quātus fletus: qđ miseria. Bz  
felix est: qui sic miser est. Tñ et dominus in  
euāgelio beatos appellauit quosdā lugen-  
tes. Tñ beatus si lugēs: Unde beat⁹ si mi-  
ser: Immo miser esset: si lugēs nō esset. Ta-  
lem ergo et hic accipiam⁹ sabbatū recordā-  
tem: nescio quē lugentē: et tñ nos sumus  
ipse nescio quis. Est eū hic quidā dolēs:  
gemēs: lugens: recordans sabbatū. Sab-  
batū requies est. Sine dubio iste nescio qđ  
in inquietudine erat: qđ tā cū gemitu requiē  
recordabat. Ipe itaqz inquietudinē quaz  
patiebatur narrat et cōmendat deo: nescio  
quid graui⁹ timēs qđ erat vbi erat. Nā qđ  
in malo est apte dicat: nec interp̄te op⁹ est:  
nec suspitōe: nec plectura: in quo malo sit:  
nō dubitatur ex ei⁹ verbis: nec opus est vt  
queramus: sed vt qđ dicit intelligam⁹: et ni

si pei⁹ aliquid timeret: qđ erat illud quo te-  
nebatur: non sic inciperet:

**Expositio psalmi.**

**D**omine ne in indignatiōe  
tua arguas me: neqz in ira  
tua emendes me. Futurū est  
eū vt quidā in ira dei emendent: et in indi-  
gnatione arguāt. Et forte nō omnes qđ ar-  
guūtur emendabūtur: sed tñ futuri sunt in  
emendatione quidā salui. Futurū est quidē  
qđ emendatio nominata est: sic tñ quasi p  
ignē: Futuri aut quidāz qui arguent et nō  
emendabūtur. Nā vtqz arguet eos quib⁹  
dicit: Esuriui et nō dedistis mihi māduca-  
re: sitiui et non potastis me: et cetera que ibi  
psequēs: quandā inhumanitatē et sterilita-  
tem increpat: dicens malis ad sinistra pñti-  
tutis: quib⁹ dicitur: Ite in ignem eternūz  
qđ pparatus est diabolo et angelis ei⁹. Nec  
iste grauiora formidans: excepta vita ista:  
in cui⁹ malis plāgit et gemit: rogat et dicit:  
Dñe ne in indignatiōe tua arguas me. Nō  
sum inter illos quib⁹ dicitur es: Ite in ignē  
eternūz: qđ pparatus est diabolo et angelis  
ei⁹. Neqz in ira tua emendes me: vt i hac vi-  
ta purges me: et talē me reddas: cui iā emē-  
datorio igne nō opus sit: ppter illos qđ sal-  
ui erunt: sic tñ quasi p ignē. Quare: nisi qđ  
hic edificat sup fundamētū ligna: senū: sti-  
pulā: Edificaret aut aux: argētū: lapides  
p̄ciosos: et de vtroqz igne securi essent: nō  
solū de illo eterno: qđ in eternū cruciaturus  
est impios: s etia de illo qui emēdabit eos  
qđ p ignē salui erūt. Bicit eū: Ipe aut sal-  
uus erit: sic tñ quasi p ignē. Et qđ dicit: sal-  
uus erit: ptēnit ille ignis. Ita plane quuis  
salui p ignē: grauior tñ erit ille ignis: qđ qđ  
quid pōt homo pati in hac vita. Et nostis  
quāta hic passi sunt mali: et pñt pati: tñ tan-  
ta passi sunt: quanta potuerūt pati et boni.  
Quid. n. quisqz malefic⁹ latro: adulter sce-  
leratus. sacrilegus ptulit legib⁹: qđ nō p-  
tulit martyr in cōfessiōe christi: Ista g que  
hic sūt mala: faciliora sūt: et tñ videte quē  
admodū ea hoīes ne patiātur quicqd ius-  
seris faciūt: quāto melius faciāt qđ iubet  
de⁹: ne illa grauiora patiātur. Quare aut  
petit iste ne in indignatiōe arguāt: neqz in  
ira emendet. Tanqz dicēs deo: qm iā ista  
que patior multa sūt: magna sūt: queso vt  
sufficiāt: et incipit illa numerare satisfaciēs  
deo: offerens illa que patit: ne peiora pati  
atur. **Quoniam sagitte tue infixe  
sunt mihi: et confirmasti super me**

Alia lra.  
† furore tuo  
† corripas

**Alia lra.**  
**Facie.**  
manum tuā. **Non est sanitas in carne mea a vultu ire tue.** Jam hec dicebat que hic patiebat: et tñ hoc iam de ira dñi: qz de vindicta domini. Be qua vindicta: Quā excepit de Adā. Non em̃ in illum nō est vindicātū: aut frustra dixerat deus: morte morieris: aut aliquid patimur in ista vita: nisi ex illa morte quā meruimus pmo pctō. Eteñ portam⁹ corpus mortale plenū temptationib⁹: plenū sollicitudinib⁹: obnoxium dolorib⁹ corporalib⁹: noxium indigētijs: mutabile et languidū cū sanū est: qz vtiqz nōdū plene sanū. Nā vñ dicebat: nō est sanitas in carne mea: nisi qz ista que hui⁹ vite dicē sanitas: bene intelligentibus et sabbatū recordantib⁹: non est vtiqz sanitas. Si nō māducaueris inq̃ etat fames. Ista fames naturalis quidam morib⁹ est: qz natura nobis facta ē pena ex vindicta. Primo homini qd erat pena: natura nobis est. Vñ dicit et Ap̃ls: Fuim⁹ et nos natura filij ire sicut et ceteri. Natura filij ire: id ē portātes vindictā: S; quare dicit: fuim⁹: Quia spe iam nō sum⁹: nā re adhuc sumus. S; illud meli⁹ dicimus: qd spe sum⁹: qz certi sumus de spe. Nō em̃ incerta est spes nostra: aut de illa dubitamus. Audi ip̃am gloriā in spe. In nobismetipsis inquit ingenuiscim⁹ adoptionē: expectantes redēptionē corporis nri. Quid em̃? Nōdū redemptus es o Paule: Nōdū p te precii p̃solutū est: Nōne sanguis ille iam fusus est: Nōne ip̃m est precii omniū nostruz: Plane ip̃m: S; vide qd ait: Spe em̃ salui facti sumus. Spes aut q videtur nō est spes. Quod em̃ videt qd sperat: Si aut qd nō videm⁹ speram⁹: p patientiā expectam⁹. Quid aut expectat p patientiam: Salutē. Cuius rei salutē: Ipsius corporis: qz hoc dixit redemptionē corporis nostri: Si salutē corporis expectabat: si erat salus illa quā habebat. Esuries sitis interficit: si subuentū nō erit. Medicamentū em̃ famus est cib⁹: et medicamentū sitis est potus: et medicamentū fatigatiōis est somn⁹. Betrabe ista medicamēta: vide si nō interficiūt illa q existūt. Si sepositis istis nō sūt morbi: est sanitas. Si aut habes aliqd qd te possit interficere: nisi māducaueris: noli gloriari de sanitate: s; gemens expecta redemptionē corporis tui. Gaude te redēptū: s; nōdū re: spe secur⁹ esto. Eteñ si nō gemerē in spe: nō puenies ad rē. Hoc ergo nō est sanitas. Aut: Nō est sanitas in carne

mea a vultu ire tue. Unde ergo sagitte infixere: Ipsam penā: ip̃am vindictā: et forte dolores q̃s h̃ necesse ē pati: et animi et corporis: ip̃as dic sagittas: Be his em̃ sagittis: et sanctus Job fec̃ cōmemorationē. Et cū esset in illis dolorib⁹: dixit sagittas dñi infixas sibi. Solemus tñ et verba dei sagittas accipere. S; nunqd ab his posset iste sic dolere se pcuti: Verba dei tanq̃ sagitte excitāt amorē nō dolorē. An qz et ip̃e amor nō potest esse sine dolore: Quicqd em̃ amamus et nō habem⁹: necesse est vt doleam⁹. Nā ille amat et si dolet: q̃ habet qd amat. Qui autē amat vt dixi: et nōdū habet qd amat necesse est vt i dolore gemat. Inde illa i p̃sona ecclesie sponsa christi: in cāticōcāticōrū: Qm̃ vulnerata caritate ego sū. Vulneratā se dixit caritate. Amabat em̃ quiddā et nōdū tenebat: dolebat qz nōdū habebat. Ergo si dolebat vulnerata erat: sed s; vulnus ad veram sanitatē rapiebat. Qui hoc vulnere non fuerit vulneratus: ad veram sanitatē nō potest puenire. Nunquid ergo vulnerat⁹ semp erit in vulnere: Possumus itaqz etiā sic sagittas infixas accipere: id ē verba tua infixas cordi meo: et ex ipsis ṽbis tuis factū vt recordarer sabbatū: et ipsa recordatio sabbati: et nōdū retentio facit me nōdū gaudere et agnoscere: nec sanitatē esse in ipsa carne: neqz dici debere: quia cōparo istā sanitatē illi sanitati quā habeo in rege sempiterna: vbi corruptibile hoc induet icorruptionē: et mortale hoc induet immortalitātē: et video quia in illius sanitatē cōparatione ista sanitas morbus est. **Non est pax ossibus meis a facie peccatorū meorū.** Queri solet cui⁹ sit vox: et aliq̃ accipiūt christi: ppter qdā q hic dicunt d̃ passiōe christi: ad q paulo post veniem⁹: et agnoscem⁹ q de passione christi dicunt. S; nō est pax ossibus meis a facie pctōz meorū: quomō diceret qui nullū peccatū habebat. Coartat nos g̃ intelligēdi necessitas ad agnoscendū tanq̃ plenū et totū christū: id est caput et corpus. Cū em̃ christus loquit⁹: aliqn ex p̃sona solius capitis loquit⁹: qd est ip̃e saluator: nat⁹ ex Maria virgine. aliqn ex p̃sona corporis sui: qd ē sancta ecclesia diffusa toto orbe terrarū. Et nos in corpe ip̃ius sum⁹: si tñ fides nra sincera sit in illo: et spes nostra certa: et caritas nostra accēsa. sum⁹ in corpe ip̃ius et mēbra ip̃ius: et inuenimus nos ibi loqui. Ap̃lo dicēte: Qm̃ mēbra sum⁹ corporis ei⁹.

Et multū locū dicit b̄ Apl̄s. **Nā** si dixerim⁹  
vba nō esse christi: nō erunt ⁊ illa vba chri-  
sti: **Be⁹** meus de⁹ meus vt qd me dereliq-  
sti: **Et** ibi em̄ habes: de⁹ meus de⁹ me⁹ vt  
qd me dereliqsti: lōge a salute mea vba de-  
lictorū meorū. **Quō** hic habes a facie pec-  
catorū meorū: sic ⁊ ibi habes verba delic-  
torū meorū. **Et** si christus vtiq; sine pecca-  
to ⁊ sine delicto: incipim⁹ nō putare verba  
illa psalmi illi⁹ esse. **Et** valde durū ⁊ cōtra-  
riū est: vt ille psalmus nō ptineat ad chri-  
stū: vbi habemus tā apertā passionē eius:  
tanq; ex euāgelio recites. **Ibi** em̄ habem⁹:  
**Diuiserūt** sibi vestimēta mea: ⁊ sup vesti-  
mentū meū miserūt sortē. **Quid** qd ip̄e do-  
minus in cruce pendēs primū versū psal-  
mi ip̄ius ore suo ptulit ⁊ dixit: **Deus** me⁹  
deus me⁹ vt quid me dereliqsti: **Quid** vo-  
luit intelligi: nisi illū psalmū totū ad se pti-  
nere: q; caput ip̄ius ip̄e p̄nūciauit: **Ubi** au-  
tē sequit ⁊ dicit: **Verba** delictorū meorū:  
nō est dubiū q; vox christi est. **Unde** ergo  
pctā: nisi de corpe qd est ecclesia: **Quia** lo-  
quit corpus christi ⁊ caput. **Quare** tanq;  
vnus loquit: **Quia** erūt duo inquit in car-  
ne vna. **Sacramentū** hoc magnum est: ait  
Apl̄s: **Ego** aut dico in christo ⁊ in eccle-  
sia. **Unde** etiā cū ip̄e loqueret i euāgelio:  
respondēs eis qui questionē intulerunt de  
vxoze dimittenda: ait: **Nō** legistis qd scri-  
ptū est: qd de⁹ ab initio masculū ⁊ feminā  
fecit eos: ⁊ relinquet homo patrē ⁊ matrē: ⁊  
adherebit vxori sue: ⁊ erunt duo: in carne  
vna: **Igitur** iā nō duo: sed vna ē caro. **Si**  
ergo ip̄e dixit: iā nō duo sed vna est caro:  
quid mirū si vna caro vna lingua: eadem  
verba: tanq; vni⁹ carnis capitis ⁊ corporis:  
**Sic** audiam⁹ tanq; vnū: si tñ caput tanq;  
caput: ⁊ corp⁹ tāq; corp⁹. **Nō** diuidunt p-  
sone: si distiguit dignitas: q; caput saluat:  
saluat corpus: **Caput** exhibeat misericordiaz:  
corpus defleat miserā. **Caput** est ad pur-  
gāda pctā: corpus ad p̄fitenda pctā: vna  
tñ vox. **Ubi** si scriptū ē: qñ dicat corp⁹: qñ  
caput: si nos in audiendo distinguim⁹: ille  
aut tanq; vnus loquit. **Quare** em̄ nō di-  
cat: pctōz meorū: qui dixit: **Esuriui** ⁊ nō de-  
distis mihi māducare: sitiui ⁊ nō dedistis  
mihi potū: hospes fui: ⁊ nō recepistis me:  
infirm⁹ ⁊ in carcere: ⁊ nō visitastis me: **Cer-**  
**te** dñs nō fuit in carcere. **Quare** nō hoc di-  
ceret: cui cū dictū esset: qñ te vidim⁹ esuriē-  
tē ⁊ sitiētē: aut in carcere ⁊ nō ministravi  
mus tibi: rñdit sic: ⁊ ex p̄sona corporis sui in-

dicās se dixisse: cū vni ex minimis meis nō  
fecistis me: nec mihi fecistis: **Quare** nō di-  
cat a facie pctōz meorum: q; dixit **Saulo**:  
**Saule** saule: quid me psequeris: qui vtiq;  
in celo iā neminē psecutorē patiebat: **Sed**  
quō ibi caput loquebat p corpore: sic ⁊ b̄  
caput dicit corporis: cū capitis voces audi-  
tis: **S; neq;** cū corporis voces audieritis: se-  
paret caput: q; iā nō duo s; vna caro. **Nō**  
est sanitas in carne mea a vultu ire tue: sed  
fortasse iuste tibi de⁹ iratus ē o **Adā**: o ge-  
nus hūanū: iniuste irat⁹ est deus: q; dixisti  
iā agnoscēs ip̄am penā tuā in corpe chri-  
sti p̄stitutus hō: nō est sanitas i carne mea  
a vultu ire tue: expone iusticiā ire dei: ne te  
excusare videaris illū accusare: sequere ⁊  
dicvñ ira dñi: nō est sanitas in carne mea:  
a vultu ire tue nō est pax ossib⁹ meis. **Re-**  
**penuit** id qd dixit: non est sanitas in carne  
mea: hoc est em̄: nō ē pax ossib⁹ meis. **Nō**  
aut repetiuit a vultu ire tue: s; cām dixit ire  
dei. **Nō** est pax inq; ossib⁹ meis a facie pec-  
catorū meorū. **Qm̄ iniquitates mee**  
**sustulerūt caput meū: sicut ⁊ fascis**  
**gravis grauate sunt sup me.** **Et** hic  
causaz p̄misit ⁊ effectū sbiecit: quid vñ cō-  
tigerit dixit: iniquitates mee sustulerūt caput  
meū. **Nemo** em̄ supbus: nisi iniqu⁹ cui su-  
stollit caput: sursum tollit q; erigit caput ad-  
uersus deū. **Audistis** cū lectio legeret libri  
ecclesiastici: **Initiū** supbie hoīs apostata-  
re a deo. **Ille** q; p̄or noluit audire p̄ceptū:  
sustulit iniquitas ip̄ius caput aduersus deū.  
**Et** q; iniquitates sustulerūt caput ei⁹: qd illi  
fecit de⁹. **Sicut** fascis gravis grauate sunt  
sup me. **Leuitatis** est erigere caput: qñ ni-  
hil portat q; erigit caput. **Quia** q̄ leue ē qd  
pōt erigi: accipit pondus vñ possit cōpri-  
mi. **Couertet** em̄ labor ei⁹ i caput ei⁹: ⁊ ini-  
qtas ei⁹ i verticē ei⁹ descendet. **Sicut** fasci-  
guis gūate sūt sup me. **⁊** **Cōputruerūt**  
**⁊ putruerūt liuores mei: Iā** q; liuores  
bz: nō est sanus. **Adde** q; ip̄i liuores cōpu-  
ruerūt ⁊ putruerūt. **Uñ** putruerūt: **Quia**  
cōputruerūt. **Iā** quō hoc explicet in vita  
hūana: q; nouit: **Habeat** aliq; sanū olfa-  
ctū aie: sentit quō puteāt pctā. **Cui** putori  
pctōz p̄trarius erat odor ille: de quo dicit  
Apl̄s: **Christi** bon⁹ odor sumus deo i om-  
ni loco his q; salui fiunt. **S; vñ** nisi de spe:  
**Uñ** nisi de recordatiōe sabbati: **Aliud**. n.  
plāginus in hac vita: aliud p̄sum⁹ i illa  
vita. **Qd** plāgā putet: qd p̄sumit flagrat.  
**Ergo** nisi eēt ille tal⁹ odor q; nos inuitaret:

Alia lra.  
supgreffe sūt.  
onus graue.

Alia lra  
putruerūt ⁊  
corrupte sūt  
cicatrices mee

nunc sabbatū recordaremur. Sed qz ha-  
bemus p spm ipm odorē: vt dicam? spon-  
so: Post odorē vngentorū tuorū currem?  
auertimus a putorib? nostris olfactū: z cō-  
uertētes nos ad ipm aliquātulum respira-  
mus. Sed nisi ad nos oleant z mala nra:  
nūq? istis gemitib? cōfitemur: Cōputruerūt  
z putruerūt luoze mei. Uñ: A facie in-  
sipientie mee. Unde dixit sapiens a fa-  
cie peccatorū meorū: inde nūc a facie insi-  
pietie mee. † Miseris afflic? sum  
z curuat? sum vsq? in finē: Eñ cur-  
uat? est: Quia elat? erat. Si fueris hūilis  
erigeris: si fuerit elat? curuaberis: Nō enī  
deceat deo pōdus vñ te curuet: Illud erit  
pōdus fascis pctōz tuorū: hoc replicabit  
in caput tuū z curuaberis. Quid ē aut cur-  
uari: Nō se posse erigere. Tale iuenit dñs  
mulierē p decē z octo annos curuaz: nō se  
poterat erigē: Tales sūt q in terra cor hñt.  
At vō qz iuenit mulier illa dñm: z sanauit  
eā: habeat sursum cor. Inqstū tñ curuat ad  
huc gemit. Curuat eñ ille q dicit: Corp?  
eñ qd corripit aggrauat animā: z depmit  
terrena inhabitatio sensū multa cogitatē.  
In his gemat vt illud accipiat: recordet  
sabbatū: vt ad sabbatū puenire mereat.  
Qd eñ celebrāt iudei signū erat. Cur? rei  
signū: Quā iste recordat q dicit: Miseris  
afflic? sū z curuat? sum vsq? in finē. Quid  
est vsq? in finē. Vsq? in mortē. Tota die  
cōtristatus ambulabā. Tota die si-  
ne intermissione. Hoc dicit tota die: tota vi-  
ta. Sz ex q cognouit: Ex q sabbatū recor-  
dari cepit. Qdū eñ recordatur qd nō dū  
habet: nō vis vt pstristatus incedat: Tota  
die pstristatus ambulabā. † Qm? ani-  
ma mea cōpleta ē illusiōib? z nō ē  
sanitas in carne mea. Ubi ē est totus  
hō: Anima z caro ē. Aia cōpleta est illusi-  
ōib?: caro sanitatē nō habet: qd remanet  
vñ sit leticia: Nōne oportet vt cōtristetur?  
Tota die pstristat? ambulabā. Tristitia no-  
bis sit: donec z aia nra exuat illusiōib?: et  
corp? nostrū induat sanitatē. Illa ē eñ vā  
sanitas q immortalitas. Que sūt aut illusi-  
ōes aie: si voluero dicē tps qñ sufficit: Lu-  
ius eñ aia ista nō patit. Breue est qd ad-  
moneo: quō aia nra cōpleta ē illusiōibus.  
A facie iparū illusiōnū aliqñ vix ozare p-  
mittimur. Be corporib? cogitare nō noui-  
mus: nisi imagines: z sepe irruūt qd nō qri-  
mus: z volum? ex hac i hac ire. z ab illa in  
illā trāsire: z aliqñ vis redire ad id qd cogi-

tabas: z dimittere vñ cogitas: z aliud tibi  
occurrit. Uis recordari qd oblit? eras z nō  
tibi venit in mentē: z venit poti? aliud qd  
nolebas. Ubi erat qd oblit? eras: Nā qre  
postea venit in mentē cū iā nō qreret. Luz  
aut quereret occurrerūt p illo innumerabi-  
lia q nō qrebantur. Rē dixi breuē fratres:  
aspergi nescio qd vobis: quo accepto cete-  
ra vosipsi cogitātes inueniatis qd sit plan-  
gere illusiones aie nostre. Accepit g penā  
illusionis: amisit veritatē. Sicut eñ penā  
est aie illusio: sic pmiū anime veritas: Sz  
in his illusionib? pstituti cū essemus: venit  
ad nos vitas: z inuenit nos cooptos illusi-  
ōib?: suscepit carnē nostrā vel poti? a no-  
bis: id est a genere hūano. Aperuit oculos  
carnis: vt p fidē sanaret eos: quib? verita-  
tē fuerat mōstratur? vt sanatos oculos ve-  
ritas pateret. Ipse eñ ē veritas quā no-  
bis pmisit: cū caro ei? videret: vt fides in-  
choaret: cuius pmiū veritas esset. Nō eñ  
se ipse chris? demonstrauit in terra: s demō-  
strauit carnē suā. Nā si seipm demonstraret:  
videret illū iudei z cognosceret. Sz si cog-  
nouisset: nūq? dñm glorie crucifixissent:  
si forte discipuli viderunt: qñ illi dicebant:  
Ostēde nob patrē z sufficit nob. Et ille vt  
ab eis se nō visū mōstraret: Ibiē: Tāto tpe  
vobiscū sū z nō cognouistis me: Philippe  
q videt me videt z patrē. Si g chris? vide-  
bāt: quō adhuc patrē querebāt: Si eñ vi-  
deret chris?: viderent z patrē. Nondū ita  
qz chris? videbāt: qui patrē sibi ostēdi cu-  
piebāt. Audi qz nondū videbāt. In pmo  
illud promisit alio loco dicēs: Qui diligit  
me: mādāta mea custodit: z qui diligit me  
diliget a patrē meo: z ego diligā eū. Et tā-  
qz dicere ei: qd illi dabis diligēs eū: z ostē-  
dā inquit meipm illi. Si g diligētibus euz  
b in pmo pmisit: qz ostēdit seipm illis: ma-  
nifestū ē: qz illa visio veritatis talis nobis  
pmittit: q visa iā non dicam: ipleta ē aia  
mea illusiōib? † Infirmatus sum z  
hūiliat? sum vsq? nimis: Qui recor-  
dat altitudinē sabbati: ipse videt quātū sit  
hūiliatus. Nā qui nō pōt cogitare q sit illa  
quietis altitudo: nō videt vbi nūc sit. Pro-  
pterea ali? psalmus dic: Ego dixi in exta-  
si mea: proiectus sum a facie oculorū tuo-  
rū. Assumpta eñ mēte vidit: nescio qd sibi  
lime: z qd vidit nō dū ibi totus erat: z quā  
dā si dici pōt: qñ coruscationē factā lumi-  
nis eterni: vbi sensit nō se ibi esse qd potuit  
vt cūq? intelligē. Quidit vbi esset: z quē ad-

Alia lra  
† miser fact?

Alia lra.  
† ingrediebar.

Alia lra  
† lumbi mei  
repleti sunt.

Alia lra.  
† afflicus.  
† non habet

modū malis hūanīs īfirmatus ⁊ coartat⁹  
esset: ⁊ ait: **Ego dixi in extasi mea: plectus**  
sum a facie oculorū tuorū. **Tale est nescio**  
quid qđ vidi in extasi: vt inde sentiā qđ lon  
ge sū qđ nō dū ibi sū. **Iam ibi erat qui dixit:**  
**Assūptus suz in tertū celū: ⁊ ibi audiebat**  
ineffabilia vba qđ nō l3 hōi loqui. **Sz reuo**  
cat⁹ est ad nos vt gemeret pus pficiendus  
in infirmitate: ⁊ sic postea idueret virtute:  
aiatus tñ: qz vidit aliqd rerū illarū p dispē  
satione officij sui: adiecit dicēs: **Audiui in**  
effabilia verba qđ nō licet hōi loq. **Iā qđ**  
opus est: vt a me aut a quocqz qđ nō  
l3 hōi loqui: si illi nō licuit loq: cui licuit au  
dire: **Plangam⁹ tñ ⁊ gemam⁹ in pfessioe:**  
agnoscamus vbi sumus: recordemur sab  
batū: ⁊ patiēter expectemus qđ ille pmisit  
qđ nobis in seipso exemplū patiētie demon  
strauit. **Infirmit⁹ sū ⁊ hūiliatus sum vsqz**  
numis. **Rugiebam a gemitu cordis**  
**mei.** **Attēditis plerūqz interpellare gemitū**  
seruos dei: ⁊ querit cā: ⁊ nō apparet ni  
si gemit⁹ alicui⁹ serui dei: si tñ ad aures ho  
minis circa illū positi puenierit. **Est em̄ ge**  
mitus oculus qđ ab hōie nō audit: tñ si tā  
ta occupauerit cor cogitatio desiderij cu  
iusdā: vt voce clariore exprimat vuln⁹ in  
terioris hōis: querit causa: ⁊ dicit hō apđ  
semetipsū: forte illud est vñ gemit: ⁊ forte il  
lud illi factū est. **Quis pōt intelligere: nisi**  
ille in cui⁹ oculis ⁊ aurib⁹ gemit: **Propte**  
rea rugiebā inquit a gemitu cordis mei: qz  
hōies si qñ audiūt gemitū hōis: plerūqz ge  
mitū carnis audiūt: gementē a gemitu cor  
dis nō audiūt. **Abstulit nescio qđ res hu**  
ius: rugiebat sed nō a gemitu cordis: ali⁹  
qz abstulit filius: alius quia vxorem: alius  
qz grādinata ē vinea: qz cuppa acuit: qz di  
ripuit iumentū ipsius nescio qđ: alius qz dā  
num aliqd passus ē: ali⁹ qz timet hōiem ini  
micū. **Qēs isti a gemitu carnis rugiūt.** **At**  
vō seruus dei qđ ex recordatione sabbati ru  
git vbi est regnū dei: qđ caro ⁊ sanguis nō  
possidebūt: rugiebat inq̄t a gemitu cordis  
mei. **Et qđ cognoscebat vñ rugiebat: Sub**  
leat. **Et añ te est oē desiderij me**  
**um:** **Nō em̄ añ hōies qđ cor videre nō pos**  
sūt: sñ añ te est oē desiderij meū. **Sit deside**  
rij tuū añ illū: ⁊ p̄ qđ videt in occulto red  
det tibi. **Ipm̄ em̄ desiderij tuū: oratio tua**  
est: ⁊ si p̄tinuū desiderij p̄tinua oratio. **Nō**  
em̄ frustra dixit Apl̄s: **Sine intermissione**  
orātes. **Nunqd sine intermissione genufle**  
ctimus: corpus p̄sternū: aut man⁹ leua

mus: vt dicat sine intermissione orate: **Aut**  
sicut dicim⁹ nos orare: s̄ puto sine intermis  
sioe nō possum⁹ facere. **Est alia iterior ora**  
tio sine intermissione: oratio qđ est desiderij.  
**Quicqd aliud agas: si desideras illud sab**  
batū nō intermitti orare. **Si nō vis intermit**  
tere orare: noli intermittere desiderare. **Cōti**  
nuū desiderij tuū: p̄tinua vox tua ē. **Tace**  
bis si amare destiteris: qz tacuerūt d̄ qbus  
dictū ē: **Qm̄ abūdauit iniquitas: refrigescet**  
caritas multorū. **Frigus caritatis silentij**  
cordis ē: flagratia caritatē clamor cordis:  
**Si sp̄ manet caritas semp clamas: si sp̄ cla**  
mas sp̄ desideras: si semp desideras requiē  
recordaris. **Et rugit⁹ cordis tui añ quē sit**  
optet vt itelligas. **Iā qđ desiderij debeat**  
eē añ oculos dei p̄sidera. **Nunqd vt mori**  
atur inimic⁹ n̄r qđ qñ iuste optant hōies:  
**Nā aliqn̄ oram⁹ qđ nō debem⁹.** **Illud qđ**  
qñ iuste orant hōies videam⁹. **Nōne orāt**  
vt moriat aliqz: ⁊ ad illos hereditas veni  
at: **Sz illi qđ orant vt moriant inimici: audi**  
ant dñm dicētē: **Orate p̄ inimicis vestris.**  
**Nō qđ orēt vt moriant inimici: sed s̄ orēt vt**  
corrigan̄: ⁊ mortui erūt inimici. **Iā. n. cor**  
recti nō erūt inimici. **Et añ te oīe deside**  
rij meū. **Quid si desiderij añ illū ē: ⁊ ipse**  
gemit⁹ nō est añ illuz: **Uñ fieri pōt qñ ipm̄**  
desiderij vocē suā habet gemitū: **Ideo se**  
quit. **Et gemitus me⁹ nō est absco**  
**ditus a te.** **Ante te nō est absconditus: a**  
multis aut hōibus abscondit⁹ est. **Uidetur**  
aliqn̄ hūilis seru⁹ dei dicere: ⁊ gemit⁹ me⁹  
nō est abscondit⁹ a te. **Uidet aliqn̄ ⁊ ride**  
re seruus dei: nunqd desiderij illud mor  
tū ē in corde: **Si aut̄ inest desiderij: inest**  
⁊ gemit⁹. **Nō sp̄ venit ad aures hōim: sñ nū**  
qz recedit ab aurib⁹ dei. **Cor meū co**  
**turbatū est: Uñ cōturbatū est: Et de**  
**seruit me fortitudo mea:** **Plerūqz ir**  
ruit nescio qđ repētīnū: sit pturbatio cor  
dis: ptremiscit terra: tonitru⁹ dat de celo:  
horribilis sit impet⁹ vel strepitus: leo forte  
videt i via: sit pturbatio: latrones insidiāt:  
sit pturbatio cordis: pauet vñdīqz: sollicitu  
do incutit. **Uñ hoc: Quia deseruit me for**  
titudo mea. **Si em̄ maneret illa fortitudo**  
qđ timeret: **Quicqd nūciaret: quicqd frē**  
deret: quicqd sonaret: quicqd caderet: qđ  
qđ horreret nō terreret. **Sz vñ illa pturba**  
tio: **Deseruit me fortitudo mea. Uñ dese**  
ruit fortitudo: **Et lumen oculorū me**  
**orū nō est meū.** **Latuerat qđ Adam lu**  
mē oculorū ipsius. **Nā lumē oculorū ipsius**

Alia lra  
i dñe.

Alia lra  
i derelict  
i virtus

Alia lra.  
i et ipm̄

ipse deus erat: quē cū offendisset: fugit ad ym-  
bra: et abscondit se inter ligna paradisi: pa-  
uebat a facie dei: et quasi umbrarum arborū.  
Iam inter arbores lumē oculorū nō habebat  
ad quod gaudere consueuerat. Si ergo ille in ori-  
gine: et nos de propagine: et redeunt ad illū se-  
cundū vel nouissimū Adam membra ista: quā  
nouissimū Adam in spū viuificante: et cla-  
māt de corpe ei in ista confessione: et lumē ocu-  
lorū meorū nō est meū: iā posuit: iā redē-  
ptus: iā in corpe christi est: et lumē oculorū  
ipsius nō ē cū ipso. Plane nō ē cū ipso: si est  
quidē tāq̃ adhuc cernētū in spe: si nondū  
illud ē lumē: de quo dicit: ostēdā meipm illi.  
Est quiddā luminis: quod filij dei sumus: et utiq̃  
si in fide retinemus: si nōdū ē illud lumē quod vi-  
debimur. Nōdū enī apparuit quod erimur. Sci-  
mus quod cū apparuerit filies ei erimur: quā vi-  
debimus cū sicuti ē. Nam mō lumē fidei et lu-  
mē spei ē. Quod diu enī sumus in corpe pegrina-  
mur a dño. Per fidē enī ambulamus in spe  
ciē. Et quod diu quod nō videmus speramus: per pa-  
tientiam expectamus. Voces sūt ergo iste pegri-  
nantium: nōdū in patria constitutorum. Et recte  
dicit et vnde dicit: et si nō sit dolosus veraciter posite-  
tur et lumē oculorū meorū nō est meū. Nec  
patitur hō intus sibi: sibi seipm: et ad seipm: d  
nemine ad neminē pter se. Nec sibi ipse pe-  
na sua esse meruit: quicquid superius enumerauit.  
Sed nūquid hoc solū ē quod patitur hō: patitur. n.  
ex se intrinsecus: forinsecus autem ex eis inter quos  
vixit. Patitur mala sua: cogit pati et aliena.  
Unde sunt ille due voces: Ab occultis me-  
is munda me dñe: et ab alienis parce seruo  
tuo. Iam de occultis suis confessus ē: a quibus  
se cupit mundari: dicat et de alienis a quibus si  
bi vult parci. Amici mei. Quid dicā  
iā de inimicis: Amici mei: et primi mei:  
aduersum me appropinquauerunt  
et steterunt. Hoc quod ait: aduersum me stete-  
runt: intellige. Si enī aduersum me steterunt: ad-  
uersus se ceciderunt. Amici mei et primi mei  
aduersum me appropinquerunt et steterunt. Iam  
intelligam capitis voces: iā incipiat illu-  
scere caput nostrum in passione. Sed rursum cū cepit  
caput dicere: noli inde separe cor. Si ca-  
put noluit se separe a vocibus corporis: corpus  
se audeat separe a passionibus capitis: Pa-  
tere in christo: quod tāq̃ peccauit in infirmita-  
te tua christe. Nō enī peccata tua tāq̃ ex  
ore suo dicebat: et ea dicebat sua. Dicebat  
enī: a facie peccatorum meorum: quod nō erant ipsius.  
Quod ergo peccata nostra sua esse voluit: propter  
corpus suū: sic et nos passionibus eius nostras esse

velim. propter caput nostrum. Nō enī ille ex  
amicis passus ē inimicos et nos nō. Immo  
et nos ad hoc parem in eodē conuerti: ta-  
le calicē nō respiciamus: ut celsitudinis eius de-  
sideriū per humilitatē eius inueniamus. Respon-  
dit enī celsitudini eius herere volentibus: qui  
eius adhuc humilitates nō cogitabāt: et ait illi:  
Potestis bibere calicē quē ego bibiturus  
sū. Ergo et ille passionibus dñi: passionibus nre  
sūt: et unusquisque si bene seruiat deo: bene ser-  
uat fidē: exhibeat quod debet: et verset inter  
homines iuste. Volo videre si nō patitur: etiam  
quod hic enumerat in passione sua christus.  
Amici mei et primi mei aduersum me appro-  
pinquauerunt et steterunt. Et primi a  
longe steterunt: Qui primi appropinqua-  
uerunt: et qui primi a longe steterunt. Proxi-  
mi erāt iudei: quod cognati erāt. Appropin-  
quauerunt quā crucifixerunt. Proximi erāt et apo-  
stoli: et tñ ipsi a longe steterunt: ne cū illo pa-  
terent. Pōt enī hoc sic intelligi: Amici mei:  
id est qui se sinxerunt amicos meos. Amicos  
enī se sinxerunt quā dixerunt: Scimus quod in ve-  
ritate dei viā doces: quā illū temptare volue-  
runt: utque soluendū esset tributū cesari: quā illos  
conuicit ore iporū. Amici videri volebāt:  
sed nō illi erat opus: ut quisquā ei testimo-  
niū phiberet de homine. Ipse enī sciebat quid  
esset in homine: adeo cū amica vba dixissent: quod  
me inquit temptat hypocrite. Ergo amici mei  
et primi mei aduersus me appropinquerunt  
et steterunt: et primi a longe steterunt. Hostis  
quod dixi: Proximos dixi qui appropinquaue-  
runt: et tñ a longe steterunt. Appropinquaue-  
runt enī corpe: sed longe steterunt corde. Quid  
tā propinquū corpe: quā qui in crucē leuaue-  
runt. Quid tam longe corde: quā qui blasphemauerunt.  
Audite istā longinquitatē ab Esa-  
ia propheta: Videte istā propinquitatē et longin-  
quitatē. Populus hic labijs me honorat: ec-  
ce propinquat corpe: cor autem eorū longe est a  
me. Pōt propinquū idē longinquū: Propinqui la-  
bijs: longinqui corde. Uerūtū quod longe ste-  
terunt timētes apostoli: absolutius et planius de il-  
lis accipimus: ut alios propinquasse: alios  
longe stetitisse intelligamus: quāquidē et Petrus  
qui audacius secutus erat: ita adhuc longe  
erat: ut interrogatus et perturbatus ter negaret  
dñm: cū quo se moriturum esse pnuiserat.  
Qui postea ex longinquo ut propinquus fi-  
eret: audiuit per resurrectionē. Amas me:  
et dicebat: Amo. Et dicēdo propinquabat quod ne-  
gando longe factus erat: donec trina voce  
amor: solueret trinā vocē negationis. Et p

Alia lra.  
t q uirta me  
erant de

gimi mei a lōge steterunt. **Et** vīm facie-  
bāt q̄ q̄rebāt aīaz meā. **Iā** manifestū  
est qui querebāt animā ipsius: qui non ha-  
bebant animā eius: quia nō crāt in corpe  
ei⁹. **Qui** q̄rebant aīam eius longe erāt ab  
aīa eius: sed q̄rebāt vt occiderēt eā. **Que-**  
rit eīm aīa eius: et bñ. **Itā** alio loco arguit  
q̄sdā dicēs: **Et** nō ē q̄ req̄rat aīaz meā. **Ar-**  
guit q̄sdā nō q̄rētes aīam eius. et rursus ar-  
guit illos q̄rētes aīaz ei⁹. **Quis** ē q̄ q̄rit bñ  
aīam ipsius: **Qui** ei⁹ passiōes imitat. **Qui**  
sūt q̄ q̄rebāt male aīam ei⁹: **Qui** ei vīm fa-  
ciebāt et crucifigebāt eū. **Sequit.** **Qui**  
**querebāt mala mea locuti sūt va-**  
**nitates:** **Quid** ē q̄ q̄rebāt mala mea: **Ad-**  
**ta** q̄rebant et nō inueniebāt. **Fortē** hoc dixe-  
rit: q̄rebāt crimina mea. **Quē**sierunt eīm q̄  
in illū dicerēt: et nō inueniebāt. **Querebāt**  
eīm mala de bono: q̄rebāt scelera de inno-  
cēte. **Qñ** inuenirēt in eo q̄ nullū peccatū  
habebat: **Sz** q̄ peccata q̄rebāt in eo q̄ pec-  
cata nō habebat: restabat vt fingerēt qd̄ nō  
inueniebāt. **Iō** q̄ q̄rebāt mala mea: locuti sūt  
vanitatē: nō veritatē. **Et** dolū tota die  
meditabantur. **Hoc** ē: fallaciā sine ces-  
satione meditabant. **Hos**is quanta falsa  
testimonia dicta sūt in dñm aīq̄ patere.  
**Hos**is quāta falsa testimonia dicta sūt eti-  
am cū resurrexisset. **Nam** illi milites custo-  
des sepulchri: de q̄bus **Esaias** dixit: **Do-**  
**nā** malos p̄ sepultura ei⁹. **Ad** ali eīm erant:  
et veritatē dicere noluerūt: et corrupti men-  
daciū seminauerūt: attēdite qualē vanita-  
tē locuti sūt. **Infrogati** sūt etiā ipsi et dixe-  
rūt: **Cū** dormire⁹ venerūt discipuli ei⁹ et  
abstulerūt eū. **Hoc** ē loq̄ vanitatē. **Si** eīm  
dormiebāt: vñ sciebāt qd̄ gestū erat: **Ergo**  
ait. **Ego** aut̄ velut surdus nō au-  
diebā: **Qui** ad ea que audiebat nō rīde-  
bat: tanq̄ nō audiebat. **Ego** aut̄ velut sur-  
dus nō audiebā. **Et** sicut mur⁹ nō ape-  
ries os suū. **Et** repetit eadē. **Et** fa-  
ct⁹ sum sic hō nō audies: et nō hīs  
in ore suo argutōes. **Quasi** nō eēt qd̄  
illī dicēt: q̄si nō eēt vñ illos argueret. **Nōne** iā  
aī mīta i crepauerat: mīta dixerat: et dixerat:  
**Ge**rob̄ scribe: et pharisei: hypocrite: et mīta  
talīa: **Tñ** qñ pass⁹ ē nihil horū dixit: nō q̄ nō  
habebat qd̄ diceret: s̄ expectabat vt cōple-  
rēt illi oīa: et implerent oēs p̄phetie de illo:  
qd̄ dictū erat: **Et** sicut ouis corā tōdēte se:  
nō apuit os suū. **O**portebat q̄ vt taceret i  
passiōe: nō tacitur⁹ in iudicio. **Iudicā** dus  
eīm venerat: q̄ postea iudicatur⁹ veniret: et

iō cū magna ptāte iudicatur⁹: q̄ cū mag-  
na hūilitate iudicatur⁹. **Qñ** in te dñe  
spau: tu exaudies dñe de⁹ meus.  
**Tāq̄** si ei diceret: q̄re nō apuisti os tuū: q̄re  
nō dixisti p̄cite: q̄re nō i cruce pēdēs inq̄s ar-  
guisti: sequit̄ et dic: **Qñ** in te dñe spau: tu  
exaudies dñe de⁹ me. **Ad**onuit te qd̄ faci-  
as: si forte occurrerit tibi tribulatio. **Querl**  
eīm te defendē: et forte nemo accipit defēsiō-  
nē tuā. **Iā** tu pturbat: et q̄si p̄dideris cām  
tuā: q̄ null⁹ habes defensionē aut testimo-  
niū. **Custodi** int⁹ innocentā tuā: vbi nemo  
opp̄mit cām tuā. **Pre**ualuit i te falsū testi-  
moniū: s̄ apud hoīes. **Hūq̄d** apud deū va-  
lebit: vbi cā tua dicēda ē. **Qñ** deus iudex  
erit: ali⁹ testis q̄ p̄sciētia tua nō erit. **Inter**  
iudicē iustū et p̄sciētā tuā: noli timere nisi  
cām tuā. **Si** cām malā nō habueris: nullū  
accusatorē ptimesces: nullū falsū testē refel-  
les: nullū verū req̄res: tu tñ bonā p̄sciētā  
affer: vt possis dicē: **Qñ** i te dñe spau: tu  
exaudies dñe de⁹ me. **Quia** dixi ne  
qñ exultet in me inimici mei: et dñ  
cōmouet pedes mei in me magna  
locuti sūt. **Ite** redit ad infirmitatē cor-  
por sui: et rursus caput illd̄ attēdit pedes  
suos: nō sic ē in celo: vt deferat qd̄ h̄z i ter-  
ra. **Attēdit** plane et videt nos. **Aliqñ** n. vt  
est ista vita cōmouet pedes nr̄: et labūt in  
aliq̄ pctō: vbi exurgūt lingue neq̄ssime ini-  
micoz. **Hinc** q̄ itelligim⁹ etiā cū tacebant  
qd̄ q̄rebāt. **Quia** erāt tūc aspi imites: gau-  
dētes se inuenisse qd̄ dolē debuerāt. **Et** di-  
xi neqñ exultet i me inimici mei. **Bixi** b̄: et  
tñ forte ad emēdationē fecisti eos magna  
loq̄ d̄ me: dñ cōmoueret pedes mei: id ē cla-  
ti sūt. multa mala dixerunt cū cōmoueret.  
**Ad**isereri eīm debuerūt i firmis nō i sultare:  
quō **Ap̄**lus dicit: **S̄**res si p̄occupat⁹ fuerit  
hō in aliq̄ delicto: vos q̄ spūales estis i stru-  
ite h̄mōi in spū māsuetudinis. **Et** cōplectis  
q̄re: intendens inq̄t te ip̄m: ne et tu tēpterl.  
**Nō** erāt isti tales d̄ quib⁹ dic: **Et** dñ cōmo-  
uerent pedes mei in me magna locuti sūt:  
s̄ erāt tales de q̄bus alibi dicit: **Qui** me p̄-  
mūt et exultabūt si motus fuero. **Qñ**  
**ego** i flagella parat⁹ sum: **Qñ**o ma-  
gnifice tanq̄ dicēt: ad h̄ nat⁹ sū vt flagella  
sufferā. **Nō** eīm nasceret nisi d̄ **Adā**: cui fla-  
gella debent. **Sz** aliqñ pctōres in hac vita  
aut nō: aut min⁹ flagellāt: q̄ iā desperata ē  
intētio eoz. **At** vō illi q̄b⁹ parat⁹ vita sem-  
p̄rna: necesse ē vt h̄ flagellent: q̄ vā ē illa  
sua: **S̄**li ne deficias i disciplina dñi: neq̄s fa-

Alia lra.  
sup̄gaudeant

tigeri cū ab illo increpari. Quē enī diligit dñs corripit: flagellat aut oēm filiū quē recipit. **Jo** g nō insultet inimici mei: nō magna loquant: et si flagellat me p̄r me. In flagella patus sū: qz mihi hereditas p̄parat. **Nō** vis flagellū: nō tibi das hēditas. **Dis** enī fili: necesse ē vt flagelletur. **U**sqz adeo oīs flagellat: vt nec illi p̄p̄erit q̄ p̄ctm nō habuit. **Qm̄** ego in flagella paratus sum. **Et dolor me? an me ē semp.** Quis dolor: forte de flagello. **Et** ve fratres mei vere dicā vob. Flagella sua dolent hoies: quare flagellant nō dolēt. **Nō** erat iste sic. **A**udite fratres mei: nescio qui si dānū patit p̄liuor est: vt dicat indigne passus sū: q̄ vt cōsideret quare passus sit: dolēs dānū pecunie nō dolens iusticie. **S**i peccasti thesaurū tuū iteriorē dōle: **N**ihil habes in domo: sed forte in amor corde. **S**i aut plenū est cor bono suo deo tuo: q̄re nō p̄cis: dñs dedit: dñs abstulit: sicut dñs placuit ita factū est: sit nomē dñi bñdictum. **U**n̄ g iste dolebat: **B**e flagello quo flagellabatur. **A**bsit. **Et dolor me? inqt an me ē sp.** **Et** q̄si dicerem: q̄s dolor vñ dolor. **Qm̄** iniquitatē meā p̄nūciabo: et curā gerā p̄ p̄cto meo. **E**cce vñ dolor. **Nō** de flagello dolor: de vulnere nō de medicina. **Nā** flagellū medicamētū ē p̄tra p̄ctā. **A**udite fratres: christiani sum: et tñ plerūqz si fili: cuiusquā moriat: plāgit illū: si peccet nō illū plangit. **T**ūc plāgeret: tūc doleret: cū peccantē videret: tūc modūz iponeret: tūc normā viuēdi docēt: disciplinā daret. **A**ut si fecit et ille nō audiuit: tūc erat plāgēdus: tūc p̄ius mortu: luxuriose viuēs: q̄s moriēdo luxuriā finiēs. **T**ūc g qñ ista faciebat in domo tua: si solū mortu: erat: si et putebat. **N**ec dolēda sūt: illa sustinēda: illa ferēda: ista plāgēda. **P**lāgēda aut: quō audistis plangē istū: qm̄ iniquitatē meā ego p̄nūcio: et curā gerā p̄ p̄cto meo. **N**e securus sis cū p̄fessus fueris p̄ctm: tanqz sp p̄parat ad p̄fitendū et cōmittendū peccatū. **S**ic p̄nūcia iniquitatē tuā: vt et curā geras p̄ p̄cto tuo. **Q**uid ē curā gerere p̄ peccato tuo: **C**urā gerere p̄ vulnere tuo. **S**i diceret curā gerā p̄ vulnere meo: qd̄ intelligeret nisi dabo opā vt sanet. **H**oc ē. n. curā gerere p̄ delicto: sp niti: sp intendere: sp studiose et sedule agē: vt sanet peccatū. **E**cce de die in diē plangis p̄ctm tuū: si forte la chryme currūt et man: cessant. **F**iat elemosyne: redimāt p̄ctā: gaudeat indigēs d̄ da

Alia lra.  
t in cōspectu  
meo semper.

Alia lra  
t annūciabo  
et cogitabo.

to tuo: vt et tu gaudeas de dato dei. **E**get ille: eges et tu: eget ille ad te: eges et tu ad deum. **E**u cōtēnis egentē tui: de: nō cōtēnit egentē sui. **E**rgo impleto tu egentis inopiam: vt impleat de interiora tua. **H**oc ē curā gerā p̄ peccato meo: faciā oīa quecuqz faciēda sūt ad abluendū et sanandū peccatū meū. **E**t curā gerā p̄ p̄cto meo. **I**nimici aut mei viuet: **B**n̄ est eis: gaudēt in seculi felicitate: vbi ego et laboro et rugio a gemitu cordis mei. **Q**uō viuēt inimici illius: qz iam dixit de illis: qm̄ locuti sunt vanitatē. **A**udio in alio psalmo: quorū filiū sic cut nouelle cōstabilitate. **S**ed sup̄ius dixerat: quorū os locutū ē vanitatē: filie eoz cōposite sic similitudo tēpli: cellaria eoz plena eructantia ex h̄ in hoc: boues eoz crassi: oues eoz secūde multiplicātes i erub: suis: nō ē ruina sepis: neqz clamor i plateis eoz. **Q**uāt g inimici mei: h̄ vita ē h̄c laudat: h̄c amat: h̄c malo suo h̄nt. **Q**uid. n. seqt: **B**eatū dixerit pplm cui h̄ s̄. **Q**uid aut tu q̄ curā geris p̄ peccato tuo: **Q**uid tu q̄ p̄nūcias iniquitatē tuā: **B**eat inqt p̄ls cuius est dñs de: ipius. **I**nimici aut mei viuet. **E**t cōfirmati sūt sup̄ me: et multiplicati sunt q̄ me oderūt inique. **Q**uid ē q̄ oderūt inique. **B**ona sibi volētē odest: q̄ si redderēt mala p̄ mal: bōi nō eēnt: q̄ si nō redderēt bōa p̄ bonis inq̄t es: sent: reddūt aut mala p̄ bonis qz oderunt inq̄. **T**ales fuēt iudei: venit ad illos christus cū bonis: reddidit illi mala p̄ bonis. **C**auete h̄ malū fratres: cito s̄bintrat: qz diximus tales erant iudei: ne putet vñsqz vestz lōge se exceptū. **C**orruptat te aliquis frater tu: bonū tibi volēs: oderit illū et talis es. **E**t videte q̄ cito fiat q̄ facile: euitate tā magnū malū: tā agile p̄ctm. **B**etrabe bāt mihi q̄ retribuūt mala p̄ bonis: qm̄ p̄secut: sum iusticiā. **J**o mala p̄ bonis. **Q**uid ē p̄secut: sū iusticiā: **Nō** dimisi. **N**e forte p̄secutionē sp in malo itelligas p̄secut: dixit p̄fecte secut: sū iusticiā. **Qm̄** p̄secut: sū iusticiā. **E**t audi caput nostrum euidēs in passiōe. **E**t p̄hcerūt me dilectus tāqz mortuū abominatū. **P**arū erat mortuū: q̄re abominatū: **Q**uia crucifixū. **E**t enī h̄ mors cruc magna ap̄ eos abominatio erat: nō intelligētes in p̄phetia dictū esse: **M**aledict: oīs q̄ p̄det in ligno. **Nō. n.** ip̄e attulit mortē: h̄ hic iuenit de maledicto p̄mi hoīs p̄pagatā: et eādē mortē n̄ am suscipiēs in ligno suspēdit: q̄ venerat te pec

Alia lra  
t Quire.  
bo. betra  
t sequebat  
bonitatem

cato. Ergo ne putaret aliq: sic putat qdas  
 heretici dñz nrm Jesu christu falsā carnē ha-  
 buisse: et n̄ verā mortē i cruce soluisse: intē-  
 dit b̄ ppha: et ait: Maledict⁹ ois q̄ pender  
in ligno. Quidit q̄ qz et filius dei vera mor-  
 te mortu⁹ ē: q̄ mortali carne debebat: ne n̄  
 maledictu putaret: n̄ v̄ mortuū. Quia v̄o  
 illa mors nō erat falsa: s̄ ex illa ppagine de-  
 scēderat: q̄ venerat de maledicto: cū dicēt  
 de⁹: morte mouemī: oīno et ad ipm puenit  
 v̄a mors: vt ad nos pueniret v̄a vita: etiā  
 ad ipm pūit mortū maledictio: vt ad nos  
 pueniret vite bñdictio. Et p̄ciserūt me di-  
 lectū: tanq̄ mortuū abomiātū. Ne de-  
reliq̄s me dñe de⁹ me⁹: ne disces-  
seris a me. Bicam⁹ in illo: dicam⁹ p illū:  
 ip̄e. n. isp̄ellat p nob: et dicam⁹: ne dereliq̄s  
 me dñe de⁹ me⁹: et tñ dixerat: de⁹ me⁹ de⁹ me⁹  
 vt qd me dereliq̄st: et dic de⁹ me⁹ ne discesse-  
 ris a me. Si a corpe n̄ recedit: recessit a ca-  
 pite: Cui⁹ q̄ vox erat nisi pmi hoīs: Ex illo  
 q̄ se oñdēs verā carnē portare: dic de⁹ de⁹  
 me⁹ vt qd me dereliq̄st: Nō illū dimisit de⁹.  
 Si te nō dimittit credēt in se: christum di-  
 mitteret p̄r et fili⁹ et sp̄s sanct⁹ vñ de⁹: S̄  
 psonā in se trāfigurauerat pmi hoīs. Sci-  
 mus dicēte Ap̄lo: quia vetus hō n̄ p̄fixus  
 est cruci cū illo. Nō aut carerem⁹ vetusta-  
 te: nisi crucifigeret in infirmitate. Ad b̄ em̄  
 venit vt renouemur i illo: qz desiderādo eū  
 et passionē ei⁹ imitando renouamur. Ergo  
 vox erat infirmitatē: vox erat n̄ra q̄ dictū ē:  
 quare me dereliq̄st. Inde ibi dictū ē: v̄ba  
 delictorū meorū: tāq̄ diceret: hec v̄ba ex p-  
 sona peccatorū in me trāfigurata sunt. Ne  
discesseris a me. Antede in adiutori-  
um meū: dñe de⁹ salutis mee. Ipsa  
 ē salus fr̄es: de q̄ salute exq̄sierūt p̄phe: sic  
 dic ap̄ls p̄p̄tr⁹: et nō acceperūt q̄ exq̄sierūt:  
 s̄ inq̄sierūt et p̄nūciauerūt: et venim⁹ nos et  
 iuenim⁹ qd illi exq̄sierūt. Et ecce nos nōdū  
 accepim⁹: et nascēt post nos: et iueniēt qd  
 nec ip̄i accipiēt et trāsiēt: et oēs simul in fine  
 diei cū p̄riarchis p̄phetis et ap̄lis denariū  
 salutis accipiem⁹. Atē n̄ostis mercenari-  
 os vel op̄arios diuersis tp̄ibus ductos ad  
 vineā: mercedē tñ p̄ter acceperūt. Et p̄phe  
 q̄ et ap̄ls: et martyres: et nos q̄ post nos erūt  
 vsq̄ in finē sc̄l i ip̄o fine accepturi sum⁹ sa-  
 lutē sempit̄nā: vt p̄tēplātes gloriā dei: et ei⁹  
 faciē itūetēs: eū laudem⁹ in eternū: sine defec-  
 tu: sine aliq̄ p̄ca iūqtatē: sine aliq̄ pueritate  
 pcti: laudātes deū et nō iā suspirātes: s̄ ibe-  
 rētes illi cui vsq̄ i finē suspirauim⁹: et i spe

letati sum⁹. In illa. n. ciuitate erimus: vbi  
 bonū nostrū de⁹ est: lumē de⁹ est: panis de⁹  
 ē: vita de⁹ ē: q̄cqd ē bonū nrm: a q̄ pegrinā-  
 tes laboram⁹: i illo iueniem⁹. In illo erūt q̄  
 es: quā mō recordātes necē ē vt doleam⁹.  
 Illud. n. sabbatū recordamur: in c⁹ recor-  
 datiōe tāta dicta sūt: et nos tāta dicē de-  
 te m⁹: et dicētes nūq̄ tacē: n̄ ore s̄ corde: qz sic  
 ore tacem⁹ vt corde clamare possimus.

Explicit Tract. de ps. XXXVII.

Incipit Tract. de ps. XXXVIII.

Carthagine ad mensam Sancti Cypri-  
 ani rē. Sermo habitus.

**P**salmi b⁹ quē mō cātāuim⁹ et trac-  
 tādū suscepim⁹. Titul⁹ ē: In fi-  
ne p̄ Idithū canticū ip̄i Da-  
uid. Cuiusda q̄ vocat Idithū voces ex-  
 pectāde et audiēde s̄r: et si eē vnusq̄sq̄ nrm  
 potuerit Idithū: in eo quod cantat: inue-  
 nit se et audit se. Eliderūt enim qui tunc su-  
 erint quis vocatus fuerit Idithū scdūm  
 boim p̄scam natiuitatē. Nos aut audia-  
 mus qd iterptet s̄ nomē: et i ip̄a iterptati-  
 one noī q̄ram⁹ itelligētiā vitatē. Sic q̄ inq̄-  
 rentes repire potuim⁹ in eis noībus q̄ nob  
 astudiosis s̄rāz diuinazū ex hebreo eloq̄o  
 in latinū iterptata sūt: Idithū iterptatur  
 trāsilīēs eos. Quis ē q̄ iste trāsilīēs: vel q̄s  
 trāsilīuit: qz trāsilīēs n̄ nude positū ē: s̄ trāsi-  
 liēs eos. Trāsilīēdo. n. cātata cātādo trāsi-  
 lit. Siue trāsilīēdo cātet siue cātādo trāsi-  
 lit: trāsilīēt tñ canticū pauloan cātāuim⁹:  
 vtrū et nos trāsilīētes: vident de⁹ cui cātā-  
 uim⁹. S̄ si q̄s trāsilīēs cātāuit: gaudet se  
 eē qd cātāuit. Si q̄s aut terre adhuc inbe-  
 rēs cātāuit: optet eē qd cātāuit. Quosdaz  
 em̄ iherētes hūo: curuatos i frā: ea q̄ ima-  
 sūt cogitātes: i reb⁹ trāseūtib⁹ sp̄z ponētes:  
 trāsilīuit iste q̄ vocat trāsilīēs eos. Quos  
 em̄ trāsilīuit nisi remanētes: Nostis q̄sdaz  
 psalmos iscribi canticū graduū: et ibi qd ē i  
 greca ligua sat̄ euidēs ē: q̄ dicat anabath-  
 mon. Anabathmō. n. qd s̄r: s̄ ascēdētūz  
 n̄ descēdētū. Latin⁹ em̄ si potuit p̄pe dicē  
 gnāliter dixit: et qm̄ ḡdus appellauit: ambi-  
 guū reliq̄t vtrū ascēdētū cēt: an descēden-  
 tū. S̄ qz n̄ sūt loq̄le neq̄ sermōes: qz nō  
 audiant voces eorū: exponit sequentē lin-  
 gua p̄cedēs: et sit certū in alia: qd ambigu-  
 um erat in alia. Quō q̄ ibi ascēdēs quidā  
 cātāt: sic et b̄ trāsilīens. Est aut b̄ ascēsiō:  
 et ista trāsilītiō: nō pedib⁹: nō scalis: nō pē-  
 nis: et tñ si interiorē hominē attēdas: et pe-  
 dib⁹: et scalis: et pēnis. Nā si nō pedib⁹: